

Megjelenik minden hó 1-én

„Mindegyik a maga jutalmát veszi majd, a saját fáradsága szerint.” 1. Korinthus 3, 8.

Egyesszám ára 24 fillér.

Az önnevelés fontossága.

Az embernek alapos nevelésre van szüksége, ha az élet különféle igényeinek teljesen meg akar felelni. Habár e felelősségteljes munka elsősorban a szülőkre és az iskolák tanítóira van bízva, a nevelési műnek egy bizonyos része, az önnevelés, az egyes személyek feladatát képezi. Gibbon történetíró azt mondja: „Mindenkinek két nevelésben részesül; az egyik az, melyet másoktól nyer, a másik az, amelyet önmagának ad.” (Smiles, *Önsegély* 278. old.) Fiatal férfiaknak és nőknek ennél fogva állandóan saját személyiségük nevelésén kell fáradozniuk. Törekedniük kell arra, hogy önmaguk nevelése által oly szokásokat és jellemtulajdonságokat öltsenek magukra, melyek által kötelességeiknek úgy az életben, mint hivatásukban, Isten akarata szerint, eleget tehessenek. Így válnak embertársaiknak áldására és Teremtőjüknek dicsőségére.

Valódi önnevelés állandó önmegfigyeléssel jár és kezdetét veszi az élet legkisebb dolgában. Aki ezt gyakorolja, szigorú lesz önmagához és kiméletes másokkal szemben. „Várj el sokat önmagadtól, keveset azonban környezetedtől és mindenekelőtt, minden rossz kedvnek okát keresd magadban.” (Steinmüller) Az önnevelés helyesen gyakorolva előnyösen hat az egész emberre és befolyással van az ember testére, lelkére és szellemére egyaránt. Kihat az egészségre, nevel a szorgalomra, kitartásra, igazságra, tisztaságra, rendre és takarékosagra; mértékletességre mindenben és önmegtartóztatásra. Mindenekelőtt magába foglalja az önuralomra és önmegtagadásra való nevelést. Ily módon segítség ahhoz, hogy az emberben oly erények és jellemtulajdonságok fejlődjenek ki,

melyek által az ember „kedves Istennek és az emberek előtt megpróbált.” Róma 14, 18. Az ily önnevelés áldásait egész életünkben, különösen az egymással való érintkezésben, úgy az otthonunkban, valamint hivatásunkban nem sokára észreveszük.

Mily értékes is az ember életében az önuralom dicső erénye, mely egyúttal a valódi önnevelés alapját is képezi! E nemes erény hiánya az életet a legnagyobb adományok és tehetségek dacára elhibázottá teszi. Gondoljunk csak Sámsonra, Izráel eme nagyjának elesésére; Saul királyra, aki haditehetségei és más jó tulajdonságai dacára áldozata lett irigységének és gyűlöletének, szájalomraméltó, szomorú véget érve el tetteiért. Bölcs Salamon azt mondja: „Jobb . . . aki uralkodik a maga indulatján, mint aki várost vesz meg.” Példb. 16, 32. E szöveg szerint jobban jár az, aki uralkodik önmagán, más szóval, ura kedélyének és szenvedélyeinek, mint a legeredményesebb harcos, akiben nincs meg ezen erény. Ilyen volt pl. a görög hadvezér, Nagy Sándor. Értett ahhoz, hogy az akkor ismert világot csaknem teljesen leigazza és világuralkodóvá küzdje fel magát. Mivel azonban az önmegtagadás nemes erénye hiányzott belőle, kicsapongó életének korai áldozata lett.

Gazdagság, dicsőség, hatalom, tekintély nem ad erkölcsi erőt sem jellemerősséget. A lemondás és önmegtagadás iskolájába jártak azok, akik áldására váltak e világnak. Sokszor nehéz életviszonyok, szükség és nélkülözés járulnak hozzá ahhoz, hogy a bennük szunnyadó erők még jobban kibontakozzanak. Nehéz küzdelmek és bajos viszonyok között oly erényeket és jellemtulajdonságokat fejlesztettek ki magukban,

amelyek segítségével egész életükben, különösen azonban a győzelem és eredmény magaslátán, a kellő erősséggel rendelkeztek úgy, hogy igazi alázatosságot és csodálatraméltó állhatatosságot tudtak felmutatni. Mihelyt azonban az ember szenvedélyeinek szabad folyást enged, legértékesebb tulajdonságait veszíti el és életének korai és néha szégyenletes végétét idézi elő. Amikor dr. Wolcott, aki csak a földi örömeknek és a test gyönyöreinek élt, — írja Smiles — „haláloságyán feküdt, egyik barátja megkérdezte, mit tehetne még megkönnyebbülése érdekében.” „Igen — kiáltotta a haldokló bűzgón — add vissza ifjúságomat.” (Jellem 33. o. németben.) Ehhez azonban már késő volt. Mily borzasztó is egy elhibázott élet bánata! Az ember jóléte és boldogulása érdekében ennél fogva nagyon fontos, hogy önmagának ura legyen. Ura legyen szenvedélyeinek, inyjének, nyelvének, szeszélyének és testi vágyainak... A többi teremtett lényvel szemben az ember oly „önuralmat és méltóságot nyerhet el, amely őt inyjének rabszolgaságából megszabadítja és érzéki szenvedélyei felé emeli. Akkor Isten előtt mint férfi áll és neve az élet könyvébe be van írva.” (White E. G. Keresztényi mértékletesség 187. old.)

Mivel az önuralom életünk számára oly fontos és az önneveléshez okvetlen szükséges, ne sajnáljunk azért áldozatot és fáradságot, hogy azt elnyerjük. Aki vele rendelkezik, az élet küzdelmei számára jól fel van vértezve; a nehézségekkel eredményesen tud szembeszállni; az életben pedig bizonyára nagyobb öröme lesz.

Az önuralom erénye az otthonban is áldásosnak és értékesnek bizonyul. Otthon, az egymással való érintkezésben nyilatkozik meg az ember valódi lénye. Itt szabadjára engedi magát és megenged magának oly dolgokat,

amelyekkel — ha másokkal megtenné — kevésbé dicsőséget szerezne, vagy tekintélyét nagybámulat alá vonná. Szavakban keménység és durvaság, viselkedésben hanyagság és tapintatlanság, ingerültség és túlzott érzékenység, az önuralom hiányára enged következtetni, ami által a békesség és együttélés nagyon meg van nehezítve. Az otthon, melynek a békesség és öröm helyének kellene lennie, a békétlenség és civakodás helyévé válik. „Az otthon legyen az örömeinek helye, ahol az előzékenység és szeretet uralkodik. Ez vonzza a gyermekeket. Ha a szülők állandóan aggó, ingerlékenyek és lehangoltak, a gyermekek

Az ember nem képes saját erejéből isteni jellemet farragni az ő régi tulajdonságaiból. Ezért e kép is egy ilyen lehetetlenséget ábrázol; és ilyen értelemben nem is lehet önnevelésről szó, hanem csak az Isten segítségével. Magunk részéről meg kell lennie a készségnek, jóakaratnak és igyekezetnek, s ha ez megvan a többit már Isten elvégzi az ő végtelen bölcsessége szerint. Ezék. 36, 26—27.

az elégedetlenség viszálly ugyanezen szemlélettel, a méltóságtól lesznek áthatottak és az otthon a világ legnyomorultabb helyévé válik. A gyermekek a szülőiknél sokkal jobban érzik magukat az idegenek között, mint rossz társaságban vagy otthon, pedig az uccán, mint otthon.

Mindezt könnyű el lehetne kerülni, ha minden dologban mértékletesség és türelem lép előtérbe. Ha a család minden tagja az önuralomra törekszik, az otthon csaknem igazi paradicsommá válik. (E. G. White, Ker. mértékletesség 83. 84. o. németben.)

A hivatásban teszi értékessé az önuralom, hogy szorgalmat és kitartást kölcsönöz. Szorgalom nélkül nem lesz jutalom; kitartás nélkül nincs eredmény. Eredményes férfiak és nők nem mindig a legtehetségesebbek voltak, de általában a legszorgalmasabbak és leghatározottabbak. A mi életünkben, amikor a létfenntartás küzdelme mindig nagyobb lesz, csakis szorgalmasak fogják helyüket megállani. Amikor egyszer egy világutazót megkérdeztek, „hogyan fedezett-e fel olyan tulajdonságot, amely emberi nem általános ismertető jele,” azt felelte: „úgy veszem észre, hogy minden ember szeretni a restséget.” (Smiles, Karakter, 75. o.)

Aki pedig rest, sohasem lesz bölcs és erős; mindig gyenge marad, mialatt az erős állandóan növekszik erőben, tapasztalatban és bölcsességben és az a tudat, hogy kötelességének eleget tett, egy bizonyos belső megnyugvással tölti el. „Egész Európa csodálkozott, hogy Luther, utazásai és egyéb működései ellenére, egy teljes és kitűnő bibliafordítást tudott készíteni. De egy kis mondat megmagyarázza azt. Elve volt, hogy naponta legalább egy kicsit készítsen el belőle. „Nulla dies sine versu,” (Egy napot se vers nélkül) felelte egy, errenézve hozzá intézett kérdésre és ilymódon néhány év alatt lefordította a Bibliát németre. A törököknek nagyon találó közmondásuk van; „A szorgalmas embert csak egy ördög gyötri, de a lustát sok ezer.” Egy spanyol közmondás meg azt mondja: „Az emberek általában az ördög kísérti meg, de a henyélő valóban az ördögöt kísérti.” (Otfried Nylius Aufgabe des Jünglings, 45. 46. old.) A munka másrészt hathatós védőeszköz is a kísértésekkel szemben és erős bástya az ellenség támadásai ellen. Ennélfogva a rendszeres munkára, a szorgalomra és kitartásra való nevelés nagyon fontos. Aki ezt gyakorolja, nemsokára felismeri ennek értékét és áldását gazdag mértékben tapasztalni fogja.

Valódi önnevelés mindenekelőtt Jézus hasonlatosságához vezet. Fialat emberekről, akik prédikátoroknak érzik magukat elhíva, azt írja White testvérnő: „Hivatásuk szentségének méltatása közben önnevelés által mindig hasonlatosabbakká lesznek Mesterükhöz, miáltal jóságát, szeretetét és igazságát nyilvánkozzák ki.” (Apostolok cselekedetei 337. old.) Ez azonban mindenkinél meglesz, akik helyesen gyakorolják az önnevelést,

Az önnevelés munkája egész életünkön át tart és isteni bölcsességet és erőt igényel. Mind-egyik teljes Krisztus ígéreteivel: „Kérjetelek és adatik néktek.” Máté 7, 7. Mindenkit felbátorít, hogy jellemhibáival és fogyatékoságaival jöjjön hozzá és teljességéből vegyen „kegyelmet kegyelemért”. Ján. 1, 16. Ez arra készíti majd azon lelket, hogy Pál apostollal örömteljesen felkiáltson: „Mindenhez van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Tudok megaláztatni is, tudok bővölködni is; mindenben és mindenekben ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is, a bővölködéssel is, a szűkölködéssel is.” Filipi 4, 12. 13. Minden elért eredményért azonban az Úrnak ad dicsőséget, egyúttal hálás és alázatos szívvel beismeri: „hogy Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok.” 1. Kor. 15, 10. Ehhez segítsen az Úr! Ámen.

Voigt Miksa

A Magyar Unió gyülekezeteinek!

Kedves Testvéreim az Urban! Div.

A 46. Zsoltár 12. versével szívélyesen üdvözölve benneteket, alant közlöm veletek Divízió elöljárónknak, Schubert atyafinak felhívását azon kéréssel, hogy ezen sorokat ima és elmélkedés közepette olvassátok. Ezen sorok adják legjobban vissza azt a lelkületet, amely az elmúlt év december 8 tól 15-ig Berlinben megtartott komoly, de áldásos tanácskozás alatt a bizottsági tagokat áthatotta. Minden nyugtalanság és gazdasági nehézség ellenére az elmúlt év eredményei és tapasztalatai okot adnak arra, hogy örömteljes szívvel ismerjük be: „A Zebaoth Isten velünk van . . . .” Ezen bizonyosságban bátran tekintünk a jövőbe és ez ad erőt hit-harcunkban.

Nem szeretném elmulasztani ez alkalommal az Unióbizottság üdvözlését és köszönetét átadni. Mi is köszönjük néktek együttműködéstokat, áldozatkészségteket és a velünk szemben kinyilvánított bizalmatokat. Meglehettek róla győződve, hogy úgy a művet mint benneteket imádkozó szívvel hordozunk. Legjobb erőnkkel azon vagyunk, hogy lelki és testi javatokat előmozdítsuk. 1. Thess. 1, 2—3.

Urunk és Megváltónk Lelke és áldása legyen velünk most és mindenkor. 4. Mózes 6, 24—26.

A Magyar Unió Bizottsága nevében:
atyátokfia az Urban
Minck A.

Berlin, 1930 december 14.

A Hetednapi Adventista Felekezet Középeurópai területén lévő Testvéreinkhez!

Az őszi gyűlésen folytatott komoly tanácskozások alkalmával a Középeurópai Divízió bizottsága minden testvérünknek szívélyes üdvözlését küldi.

Az imanapok áldásos órái mögöttünk vannak; ez év zárata még előttünk áll. Időnk és napjaink rendkívüli eseményei okot adnak a visszapillantásra és szétttekintésre.

Az Ur az evangéliumi munkára és közösgünk felépítésére, ebben a nemsokára befejeződő évben (a mult év decemberében íródott Szerk.) különös áldását helyezte. Szívünk-ből hálásak vagyunk ezért néki. Ezen helyen köszönetünket szeretnénk néktek kifejezni azért,

hogy az Úrnak való hűséges átadásban személyes munkáttal és anyagi eszközeikkel a műben tevékeny részt vettek. Az ima és adakozásról beérkezett jelentések azt mutatják, hogy ti ebben, a sokaknak közületek nehéz időben, áldást nyertetek és hálás szívetekeket megőriztetek. Zarándokoljunk tovább ezen érzületben és lépjük át az újév küszöbét az Úr ígéreteivel.

Minden dolog közeli végét mutatja időnk minden jele. A rendkívüli viszonyok folytán az egész világ szenved. Divizióknk területe a nehéz gazdasági helyzet és az ennek folytán beállott munkanélküliség miatt különösen Németországban van erősen érintve. Közösségünk erejétől telhetőleg megkísérli, hogy a sorainkban lévő szükségét rendszeres úton enyhítse.

Korunk feladatait, melyeket Isten, szavában reánk bízott, mindnyájan megsokszorozott szorgalommal akarjuk betölteni: „Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a hitetek mellé ragasszatok jócselekedetet, tudományt, mértékletességet, tűrést, kegyességet, atyafiakhoz való hajlandóságot és szeretetet“. „Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesztek titeket sem hivalkodókká, sem gyümölcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztusban.“ Nem egy bús, hivatásunk által kényszerítve, tétlenül eltöltött órát lehetne a lélekmentésben tevékenykedve, mások részére az áldás és önmagunk számára az igazi benső öröm óráivá tenni. Ily módon emberek unalmas órái Isten különös alkalmává lesznek.

Nem szabad, hogy az általános és különleges szükség tekintetünk elől eltakarja a legnagyobb szükségét, „az isteni természet részeiseivé“ válás célját. Az apostol így jelöli meg feladatunkat: „Azért szerelmes Atyámfiai, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkáttok nem hiábavaló az Úrban“. Jézus Krisztus vérenek elfogadása a mi üdvösségünk. Az Úr eljövetele a mi reménységünk: „Annakokáért atyámfiai, igyekezzetek a ti elhivatástokat és kiválasztástokat erőssé tenni. . . mert ekképpen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartónknak a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel“. (2. Péter 1, 3—11.) Azon vagyunk, hogy egész népünk Ésaías 40, 28—31. versekben foglaltakat megtapasztalhassa.

A hetednap Adventisták Középeurópai Divízió bizottságnak nevében atyátokfia az Úrban
H. F. Schubert

Igazi kegyesség ott kezdődik, ahol a bűnnel való közösség megszűnik.

A szombatiskolai tisztviselők tulajdonságai.

A szombatiskola első tisztviselője: a szombatiskolai vezető. De amit a szombatiskolai vezetőtől elvárhatunk, az a következő:

1. „A hívőknek legyen egy előképe.“ Néki nem csak tisztségét kell szeretnie, hanem az a munkát, ami tisztségével összeköttetésben van. Törekszik arra, hogy szorgalmas és képesebb legyen a szombatiskolai ügyeknek a helyes elintézésére. Hogy ezeknek jól megfelelhessen, szükséges a folyóiratokat, könyveket, de elsősorban a Bibliát tanulmányoznia. Minden alkalmat meg kell ragadnia arra, hogy magát a hivatásában és tisztségében tovább képezze.

2. A szombatiskolai vezető elvárja a tanítóktól, hogy pontosak legyenek, úgy néki magának pontosnak kell lennie a szombatiskolában és a tanítógyűlésen is. A tanítóktól rendet, figyelmességet, türelmet, szorgalmat és szeretetet vár a szombatiskolával szemben. De mindezeket csak akkor éri el, ha ő maga jó példával jár elől, ami többet ér minden csemetésnél és prédikációnál.

3. A szombatiskolai vezetőnek a hét minden napján gondolnia kell szombatiskolájára, és ezért a felelősséget minden időben éreznie kell. Istentiszteleteknél (reggel, délben és este) és a csendes órákban tudatában kell lennie tisztségének, érette dolgozni, imádkozni és terveznie kell.

4. Egy bizonyos fokú vezetői képességgel kell bírnia. Szervezni kell tudnia az osztályokat, a tanítógyűlést, és általában az egész szombatiskolát. Bizonyos terveket kell előre lefektetnie, továbbá szombatiskolai tisztviselő összejöveteleket tartani, amit egyetértőleg munkatársaival, a tanítókkal meg kell beszélnie, a szombatiskola előrehaladásának érdekében.

5. Elvárható a szombatiskolai vezetőtől, hogy lelki ember legyen, hogy a Szentírás saját életében és a szombatiskolában is egy élő könyv legyen számára. Egy szívvel kell bírnia, amely nemcsak a szombatiskolát, hanem az egész világot magába zárja. T. i. néki kell felvilágosítást adnia a szombatiskolában a pogány misszióterületeknek szükségét illetőleg. Továbbá ő kell legyen a legszorgalmasabb és legtehetségesebb tanulója az egész szombatiskolának. Kell, hogy naponként Krisztusnak iskolájában tanuljon, hogy másoknak annál többet adhasson.

A szombatiskola második tisztviselője a jegyző. A szombatiskolai jegyző feladata a szombatiskolai események feljegyzése és azok leírása

Istenhez való szeretet és a szombatiskoláért való áldozatkészsége kell, hogy életében megnyilvánuljon. Ezek az első tulajdonságai egy szombatiskolai jegyzőnek. Továbbá szükséges, hogy jó értelemmel bírjon, hogy tisztségének nagyságát és az azzal összefüggésben lévő kötelességeket lelkiismeretesen teljesíthesse.

Ezen képességek közül csupán csak hármat akarok kiemelni, hogy a szombatiskola ezáltal azzá legyen, amivé lennie kell.

1. Pontosság és gondosság a szombatiskolai osztálykönyvek kiosztásánál, és azok kitöltésénél, a szombatiskolai pénzeknek megszámlálásánál és azok átadásánál. Továbbá a negyedévi jelentéseknek kitöltésénél, amely a szombatiskolára vonatkozik.

2. Továbbá megfigyelőképességgel kell néki bírnia, hogy mindazok az események, amelyek a szombatiskolában történnek, pontosan és lelkiismeretesen legyenek visszaadva, a szombatiskolai jegyzőkönyvben.

3. Megfelelő értelmi képességgel kell bírnia, hogy a szombatiskola menetéről egy megfelelő jelentést tudjon készíteni. A szombatiskolai jelentés ne legyen egyhangú, hanem lelkesítő, amely arra serkenti a testvéreket, hogy mindég többet tegyenek és mindég jobban adják át magukat az Úrnak, amely azután emelni fogja a szombatiskola színvonalát.

Zarka Dénes

SZEMELVÉNYEK

Már Amerikában is . . . „A munkanélküliek száma megközelíti a 8 millió embert. Átlag négy tagból álló családot számítva, ez azt jelenti, hogy több mint 30 millió ember éhezik (ezt a megállapítást túlzottnak tartjuk Szerk.) ma Amerikában, vagyis az Egyesült Államok lakosságának több mint a negyedrésze. Csak még szomorúbbá teszi a képet, hogy a teljesen kereset nélkül álló 8 millió munkáson kívül még sok-sokmillió más munkás csak ideiglenes alkalmazást kap, úgyhogy hetenként legfeljebb egy-két napot dolgozik, akiknek pedig rendes állásuk van, azoknak is erősen megrövidítették a munkaidejét és alaposan leszállították a bérét. New-Yorkban ma a járda szélén kilométereken keresztül állanak egymás mellett az almát árúsító munkanélküliek, öt centért árulva az alma darabját.

Dániel próféta könyve.

Bevezetés.

(1)

Jézus földi küldetése a próféták által előre meg lett jövendölve, s ezekre hivatkozott Jézus is, mint amelyek bizonyosságot tesznek mennyei származásáról és földi szenvedéseiről. Több alkalommal hivatkozik, közvetve és közvetlenül Dániel prófétára is — ami a mi szemünkben jelentékenyen emelheti e könyv értékét. Máté 24, 15-ben nemcsak nevének nevezi, hanem olvasására is serkent. S az abban lefektetett fontos dolgokra következtetni enged ama megjegyzése, hogy „aki olvassa, jól értse meg”. Az „embernek Fia” elnevezés is Dán. 9, 13-on alapszik, mint az egyetlen ótestamentumi íráshelyen, ahol a Megváltónak erre jelző adatik. S mikor az Úr Jézus azt hirdette, hogy „az idő betölt.” s Pál apostol az „idők teljességéről” (Gal. 4, 4.) írt, csakis azon jövendölésekkel való összefüggésre gondolhattak, amelyek Dán. 9-ben a Messiás fellépésének pontos idejét is megmondják.

Aki tehát ezen könyv hitelességét kétségbe

vonja, nem teheti ezt anélkül, hogy egyúttal Mesterünk jellemét és szavahihetőségét is meg ne támadja. Az utolsó évszázad elejéig a kereszténységben senki sem akadt, aki kétségbe vonta volna azt, hogy Dániel próféta könyve tényleg azon időben íródott, amelyet maga a könyv jelez. A pogányok között azonban már az első századokban akadtak olyanok, akik a kereszténység létjogosultsága elleni harcukban ezen könyvet sem kimélték — tagadván minden előrelátás lehetőségét, úgy állították be Dánielt, mint, aki az események megtörténte után (Kr. e. 170-ben) írta jövendöléseit; s ennek megfelelően igyekeztek is mindent azon keretbe beleszorítani amely Kr. e. 170-ig terjed. Ezen pogány írók legnevezetesebbike Porphirius volt, aki a kereszténység ellen írott 12 könyvéből egy egész könyvet szánt Dániel ellen.

Sajnos századunk teológusai magukévá tették ezen pogány nézeteket, átítatván vele csaknem az egész kereszténységet. Minden ellenérvvel szemben állanak azonban a következők: Makabeusok 1 könyve¹ (175—136 Kr. e.) a tüzes kemencében levő ifjakon kívül Dánielről is említést tesz. A Sibilla² könyvek (Kr. e.

Mindenki, akinek csak telik rá, almát eszik ma Amerikában, csakhogy a munkanélküliek nyomorán enyhítsen s az emberek almát reggeliznek, almát tízóraiznak, ebédhez párolt almát esznek és persze, vacsorához is almát találnak fel. Még a liftboyok, a taxisofőrök és a rikkancsok is almát majszolnak egész nap, csak azért, hogy segítsenek a munkanélkülieken. Az almaárusok új jelszót találtak ki, amely óriási betűkkel kiabál almásdobozaikról: Amerikában szomjazhatnak az emberek, de nem éhezhetik senki!

Annyi bizonyos, hogy még soha ilyen nehéz helyzetben nem volt Amerika hiszen egészen szokatlan látvány az, amivel manapság lépten-nyomon találkozhatik az ember minden amerikai nagyvárosban, hogy kilométer hosszú sorokban állanak négyesével az éhező munkanélküliek azok előtt a jótékony célú konyhák előtt, ahol legalább ingyen levest osztogatnak. Zsákokba, rongyokba csavargatják a lábukat, hogy le ne fagyjanak a nagy hidegben és ami a legszomorúbb, ha haza is mennek szegényes lakásaikba, ott is hideg szoba fogadja őket.

Magyar Hirlap 1931 január 16.

(A világgazdasági válság mindaddig Amerikát teljesen érintetlenül hagyta, hogy mostan annál rettenetesebb mértékben törjön ki. Tekintetbe kell azt is vennünk, hogy a nagyobb igényű amerikai ember még jobban érzi a nyomor súlyát, mint a szűkebb életkörülményekhez szokott európai társa. Amerika kiapadhatatlan gazdagsága

természetesen még így is módot nyújt a nyomor enyhítésére, de azért figyelemreméltó tény, hogy a Máté ev. 24. fejezetének beteljesülése nem lokalizálódik egy-két világrészre, hanem olyan országokban is teljesedésbe mennek, ahol emberi számítás szerint aligha gondolhatunk valaha éhínségre. Még egy figyelemreméltó tényről kell ezzel összefüggésben leszögeznünk. Tudnivaló, hogy világmisszió-tevékenységünk költségének túlnyomó részét Amerika fedezi: ezért a csodával határos, hogy amikor a lakosság 25%-a munka nélkül van, az adventi mű egyelőre csupán 6%-al volt kénytelen redukálni kiadásait. Ezen tény is arra mutat, hogy Isten, aki az ő művét elindította, valóban gondoskodni fog annak győzedelmes befejezéséről is. Szerk.)

Idők jele. „Az egyének és a népek egyetemessége soha nem tapasztalt erkölcsi és szellemi válságon megy át.

Soha olyan nyugtalan nem volt még a tömeg, mint korunkban. Mint az izzó parázs, olyan a nép lelke! . . . Egész Európa, sőt az egész földkerekség tele van izgalommal, elégtelenséggel. A lázadás vulkanikus földalatti ereje minden nap szaporítja az idők jelét. . . Szent komolysággal kell kisérnünk mindezeket a jelenségeket, mert csak nagy történelmi konvulziók előtt szoktak előfordulni ilyen társadalmi földrengések“

Huszár Károly

Nemzeti Újság 1930 dec. 25.

(Idők jele nemcsak a fentebbi idézetben foglalt állítás, hanem már magának a cikknek megjelenése is. Az ilyen megállapítások nem elszórtan jelennek meg; ezek nem készkaratosán sötét szinezésű leírások, hanem a valóságnak megfelelő beállítások. Szinte csak véletlenül ragadunk ki egyet a sok közül, amely elevenen dokumen-

170.) említést tesznek 10 szarvról és a közülük származó kicsiny szarvról; amit csak Dániel könyvének közismerete folytán tudhatott. Az ugyanezen időben keletkezett *Septuaginta*;³ (286.) — ha a könyv különös és jellegzetes tulajdonságainál fogva nem is sorolja a kis próféták közé — mégis felemlíti, még pedig Nehemiás és Ezdrás előtt, ami amellet szolgált viszonylagos bizonyítékot, hogy minden körülmények között a két államférfiú ideje előtt íródott. *Flavius József* elmondja, hogy mikor Nagy Sándor bevonult Jeruzsálembé (332. Kr. e.) Dániel könyvét mutatták meg néki, mint amelyben előre meg volt jövendölve szédületes sebességű győzelmi hadjárata. Ezékiel — aki Kr. e. a 6. században kortársa volt Dánielnek — szép szavakkal tesz említést róla. Ezék. 14, 14–20; 28, 3. Ezen utóbbi szövegek bizonyítják Dániel szép jellemét és nagy bölcsességét, ami előfeltételét képezte nagy államférfiúi tevékenységének is.

Miután Dániel a babilóniai birodalom rombadőlte után még néhány esztendeig élt — úgy kb. 90 esztendő s korhatárt érhető el. Ezen magas kor, de még inkább a perzsa udvarnál

népe érdekében betöltött magas állása megakadályozták őt abban, hogy népével együtt a néki oly értékes földi Jeruzsálembé visszatérjen — szeméi azonban annál inkább csüggtek ama mennyein, melynek építője maga az Isten.

Első fejezet.

Mint olyan ember, aki annak tudatában van, hogy csak jól ismert igazságokat közöl; minden további nélkül oly történelmi adatokat érint, melyek bárki által könnyen ellenőrizhetők. Jojakim (609–598) volt királya akkor Júdának mikor Nabukodonozor Babilónia uralkodója megszállta Jeruzsálemet (1. v.) Történet pedig ez uralkodásának 3-ik esztendejében. Ezen adat látszólag ellentmond Jer. 25, 1-nek, ahol ezen esemény Jojakim 4-ik évének felel meg. Ezen egy év különbség fennállhat abból, hogy Jeremiás uralkodási évnek számítja azt az évet is, melyből csak néhány nap volt még hátra a király trónraléptekor — míg Dániel csak a teljes éveket számítja. Lehet azonban az is, hogy Dániel aki a babilóni udvarban tartózkodott, az elindulás évét, míg Jeremiás a tényleges megszállás évét jelzi, s e két időpont kö-

tálja számunkra, miszerint elérkeztünk a Bibliának a társadalmi állapotokról szóló jóvendőléseinek (Máté 24. Jak. 5.) beteljesedési idejéhez. Szerk.)

A kereszténység csődje? „Az egyik német város könyvkiadásában szemembe ötlött egy könyv címe: „Die Agonie des Christentums“. „A kereszténység haldoklása.“ Ma már látom, hogy az egész cím egy nagy hazugság és ép az ellenkezője igaz: Európában nem a kereszténység haldoklik és nem az mondott csődöt, hanem haldoklik és csődöt mondott a kereszténység külső színezetét még viselő, de lelke mélyén megint pogány Európa.“

Dr. Tóth Tihamér

Nemzeti Ujság 1930 dec. 25.

(Találom igaz azon fentebbi megállapítás, hogy nem a kereszténység mondott csődöt, hanem a kereszténység külső színezetét viselő, de lelke mélyén pogány Európa. Kérdjük azonban, hogy kikből áll ezen Európa, mikor annak lakóssága 90%-ban valamelyik intézményes egyháznak a lajstromában egyházi gyanánt van vezetve? Nem azt jelenti-e vajjon ezen beismerés, hogy az egyházak sotalanná, kovásztalanná váltak, hogy hiányzik belőlük az emberiséget a jóval és nemessel átitatni tudó erő? Nem beteljesülése-e ezen beismerés azon jóvendőlésnek, mely szerint az utolsó időben az emberek megtartják ugyan a kegyesség látszatát, de megtagadják annak erejét? (1. Tim. 3. 5.) Szerk.)

Az anglikán papok médium útfán akarják megtudni, milyen a túlvilág. „Az angol lelkészek az ország minden részéből Londonban zárt ajtók mögött tanácskoztak a spiritizmus legújabb fejlődéséről.

zött a különbség teljes 10 hónap. Ezen nehézség megoldása mutatja nekünk, hogy mily oktalanság az, ha egyéb hasonló nehézségek látán, egyesek kételkednek Isten ígében. Miután Jojakim 2. Kir. 23. 36. szerint 11 évig uralkodott, (609—598.) következik, hogy uralkodásának harmadik éve, s egyúttal Jeruzsálemnek Nabukodonozor általi első megszállása Kr. e. 606-ra esett. Tudniillik az Irás három megszállásról számol be. Jojakim alatvalójává lett Nabukodonozornak, három évi kormányzás után azonban hirtelen fellázadt és elszakadt, (2. Kir. 24. 1.) s ezzel elközelgett azon idő, hogy Ésaías jóvendőlése beteljen a zsidó népen. (6. 9—12.) Nabukodonozor ismét felvonult a város ellen, s egy rendszeres ostrom után 598-ban bevette azt.

(Folyt. köv.)

¹ Az apokrif iratok közé tartozik, melyeket nem az Isten Lelke befolyása alatt álló egyének írtak, melyeknek tartalma nem volt olyan, hogy Isten jónak látta volna őket a Szentiratok közé beiktatni. A kath. egynáz a niceai zsinaton ezeket is kanonikus könyveknek jelentette ki.

² Pogány jóslatok gyűjteménye.

³ Magyarul: Hetvenes. Az ótestamentum első teljes görög nyelvű fordításának a megjelölése. Nevét onnét nyerte, hogy állítólag 70 tudós végezte a fordítást.

Az értekezlet lefolyásáról eddig csak annyi szivárgott ki a nyilvánosságra, hogy a hangulat egyáltalában nem volt barátságosan a spiritizmusmal szemben, s hogy megállapodtak abban, hogy februárban újabb bizalmas ülést fognak tartani, melyen egy ismertnevű médium üzeneteket és leírásokat fog számukra átadni a túlvilágról.

Pesti Napló 1931 január 20.

(Midőn egy emberöltővel ezelőt Amerikában kezdet vette a modern spiritizmus mozgalma, úgyszólván senki sem gondolt arra, hogy ebből még valaha komoly tényező válhatik. White testvérnőnk azonban már akkor megírta, hogy ez kezdete csupán Sátán elhíthető tevékenységének az utolsó időkben és hogy előbb-utóbb az egyházi tényezők is teret fognak engedni a spiritizmus megnyilatkozásainak. A fenti híradás ezen feltevés helyességét igazolja. Előttünk nem szenved kétséget az, hogy aki nem ismeri a Biblia tanítását a holtak állapotáról, az angyalokról és a démonokról, az előbb utóbb bele fog esni Sátán eme mesteri csalásának tőrébe. Szerk.)

GYÜLEKEZETI HIREK

Mit jelent számomra az „Adventhírnök“? — kezdi Szabó Sándor atyánk fia és így folytatja — „Mondhatomsokat. Olvasásának következménye lett az, hogy barátkozó koromban vágyat ébresztett bennem az adventközösséghez tartozni. Akkor még a leckék is az „Evangéliumi Munkás“-ban, — mely most az „Adventhírnök“ nevet viseli — voltak. Így tudásom gyarapításához nagyban hozzájárult. Alig vártam megjelenését. Midőn Budapesten kórházban betegeskedtem, gyakran elmentem a kiadóhivatalba megtudni, hogy kész van-e már a gyülekezeti lapunk. Akkoriban csak negyedévenként jelent meg. Nagy örömemre szolgál azt olvasnom, hogy most havonként fog megjelenni.

Amennyiben olvasása számomra a multban sok áldást hozott, közösségünk minden tagja és barátja számára szívből ajánlom.“

Ifjúsági konferencia. A Közéneurópai Divízió Ifjúsági konferenciája nem 1931-ben lesz, mint ahogy tervbe volt véve, hanem 1932-ben valószínűleg Bécsben lesz. Zarka atyafi kéri mindazokat, akik e konferencián részt akarnak venni, hogy már most kezdjék meg a gyűjtést, az utazásra és egyéb költségekre. Mi hisszük, hogy a magyarországi ifjúság nagy számban lesz képviselve ezen konferencián, már csak

azért is, mert a szomszéd országban lesz megtartva. Imádkozatok már most a konferencia áldásáért. Bővebb értesítést később kaptok.

Watson atyafi látogatása. Már most értesítjük k. testvéreinket, hogy f. év folyamán körünkben üdvözölhetjük majd a Generálkonferencia újonnan megválasztott vezetőjét, Watson atyafit, aki H. F. Schubert, G. W. Schubert és Rühling atyafiak kíséretében fog ellátogatni hozzánk. Ittartózkodásának ideje július 10—13-ig terjed. Reméljük, hogy a szombatnapi összejövetelt (július 11-én) ő fogja tartani a Dalnokuccai kápolnánkban az egész budapesti testvériség számára.

Levél Perzsiából. Tulaszewszky atyafi leírja egyik, hozzánk intézett levelében, hogy milyen körülményes, veszedelmekkel teljes autótutakat kell megtennie, ha meglátogatnak egy-egy távolfekvő helységet. Rámutat arra, hogy a mai, némileg megváltozott körülmények között sem mentes a misszionárius élete az önfeláldozástól és szenvedésektől. De úton-útfélen tapasztalhatják Isten óvó karját, úgyhogy végeredményben minden csak javára válhatik Isten gyermekeinek és az Úr művének.

Megemlíti még az atyafi, hogy nincs nap, amikor ne gondolna a magyar testvérekre és ha nehézségei vannak, az Isten igéje mellett a magyar énekek képezik vígaszát.

„Ha földi sorsom terhes, csak reád tekint orcám, s eloszlik bánatom, könnyem, mint nyári felhőfoszlány”. (Ima, a Kováts-féle karénekeskönyvből.)

Atyánkfia reméli, hogy k. felesége ez év májusában már visszatérhet hozzá, mivel időközben annyira javult már egészségi állapota. „Perzsia igen kemény munkaterület. A 20 évi munka gyümölcszeként megtértek között nincsen egyetlenegy mohamedán sem. Imádkozatok, hogy még megnyiljanak az elzárkózott szívek. 1931 év elején a kurdok közé megyek munkálkodni. Saujbulakban szándékozom első nyilvános előadásorozatot megtartani. Foglaltatok imáitokba ezen munkámat is” — írja a továbbiakban T. atyafi.

Áldásos és boldog újesztendő kívánásával zárja az atyafi sorait.

Mi történik Oroszországban? Dail atyafi útleírásából — aki Oroszországon keresztül Perzsiába utazott H. F. Schubert atyafi társaságában — idézzük az alább következőket: „Testvéreink helyzete Oroszországban rendkívül nehéz. Tény az, hogy minden ötödik nap nyugalomnap és hogy a jelenlegi kormányzat a keresztény vallásnak a kiirtására törekszik. Továbbá tény az, hogy sok sok ezer ember erkölcsisége a mélypont alá süllyedt. 100 meg-

kötött házasságból két éven belül 75 felbomlik és nagy ritkaság számba megy, ha valahol boldog családi életet látni. A kommunistapárt tagjain kívül az emberek nagyon nehezen tudnak hozzájutni valamihez. Osztálykülönbségek most is vannak; a munkásságnak egy rétege foglalja el az előbbi úgynevezett felsőbb osztály helyét. Fél kg. kenyérért majdnem 3 pengőt kellett fizetnünk. Testvéreink valóban sajnálatraméltó helyzetben vannak; gondoljunk reájuk imáinkban. Adventistákkal nem is találkoztunk, mert a testvérek nem kockáztatták meg, hogy velünk, mint külföldiekkel szobáljanak, mert kémelek leskelődnek mindenfelé. Feltűnt, hogy amíg alig láttunk rendes ruházatu polgárembert, a katonák és tiszték jó ellátásban és ruházatban részesülnek.”

Dániel próféta könyvének magyarázata. Az „Adventhírnök” ezen számában megkezdte Dániel próféta könyve magyarázatának a folytatólagos közlését.

Halálozás.

Az elmúlt 1930. esztendőben két hűséges testvérnőnk szólította el az Úr a kiskunfélegyházai gyülekezetből. Sárkány Mihályné testvérnő vérmérgezés következtében lelta halálát május hó 9-én alig 30 éves korában. Kerek 3 évig volt mindég örvendező és hűséges tagja gyülekezetének. A temetése vasárnapi napon történt és így Michnay László prédikátor atyánkfia úgy a háznál, mint a sirnál nagyszámú hallgatóságának tett bizonyosságot Jelenések 21, 4. és 22, 14. alapján az Isten gyermekeinek boldog reménységéről.

Kiss Mária testvérnőnk 40 éves korában több hónapi betegség után tüdővészben halálozott el augusztus hó 9-én. Nevezett testvérnőnk 7 évig volt a gyülekezetnek hűséges tagja, az utóbbi 3 évben pénztárosa.

Mivel a temetés szintén vasárnapi napon történt, alulírott szépszámu közönségnek szólhatott az isteni örök igazságról és a halottak feltámadásáról Jób 14, 1—2; 16, 22. 23. és Ap. csel. 24, 15. 25. alapján.

Reménységünk az Isten igéje alapján az, hogy mindkét testvérünket a feltámadás hajnalán viszontlátjuk.

Szabó József

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla
Kiadja

H. N. Adventisták Felekezete
Magyarországi Unió

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtak Nemzetközi Kiadóhivatala, nyomdája Budapest.